

Oponentský posudek diplomové práce

autor: Jaroslav Juřica, M. A.

Vnitřní vesmír

Diplomová práce představuje proces zkoumání organické struktury. Krychli ohořelého dřeva diplomant zkoumá pomocí elektronického mikroskopu, získává informace o strukturách okem neviditelných. Autor si klade za cíl prozkoumat a interpretovat organickou strukturu v rámci daných technických možností. Výsledek analýzy nám potom představuje v sérii pěti krychlí tvořících geometrickou řadu, kde každá následující je výřezem desetinásobného zvětšení struktury krychle předešlé. Kromě mikroskopu, ze kterého získává fotografie, využívá i 3D modelovací programy a metodu rychlého prototypování pro realizaci zvětšené struktury.

Tuto práci chápu jako pouť do nitra hmoty. Struktura se postupně proměňuje, stává se bytelnější. Jednotlivé krychle jsou zobrazenými milníky v proměnách podob oné struktury. Závěrem je jen čistá krychle. Tvar uzavírající geometrickou řadu je svým způsobem konečný, a dále neproniknutelný. Je vyjádřením základního stavebního kamene, je fundamentálním geometrickým tvarem, z něhož lze zpětně sestavit jakoukoliv jinou strukturu hmoty. (V této souvislosti mě zaujalo, že latinské slovo *materia* znamenalo původně dříví, dřevo jako materiál.)

Inspirací mu byl krátký film Charlese a Ray Eamsových *The Power of Ten*, v němž geometrickou řadou násobků desíty v rámci měřítka, divák navštíví jak makrokosmos tak mikrokosmos, kdy tyto dva póly vykazují vizuální podobnost. Autor se ovšem zajímá o sochařský výstup.

Budoucí práce autora mohou volně navazovat na myšlenkovou koncepci diplomové práce. Variabilita a možná propojení s jinými sochařsky demonstrovanými systémy je možná. (S krychlí, jako základním stavebním kamenem se setkáváme v pracích současných sochařů např. Antona Gormleyho, Rachel Whiteread - její instalace *Embankment* v Tate Gallery, či Toma Freadmana.)

Jako oponenta mě zajímalo, zda nešlo jít ještě dále a „rozbít“ poslední čistý tvar krychle na struktury molekul. Tímto dalším pitváním hmoty by došlo k jejímu vyvanutí, k demonstraci energie, jenž drží struktury krystalů při sobě. Diplomant mi ale velmi jasně osvětlil svůj přístup k problému, jehož shrnutí popisují výše. Oceňuji schopnost jasně pojmenovat a vysvětlit koncept práce. Především považuji za velký klad právě otevřenost díla.

V pracích Sol le Witta je krychle modulem pro jeho objekty – podle jeho názoru krychle je nejméně agresivní forma a nejméně emocionálně nabitá. Myslím si, že

zvolená forma – krychle, pro představení podob zvětšené organické struktury, je taktéž dobrým řešením.

Čistý finální tvar tedy není nahodilostí, ale tvar, který nese informace o předešlých formách, které ho obsahují. To považuji za velmi jasnou koncepci. Hledáním zobecněné formy z konkrétních se lze zbavit předdefinovaných asociací a dospět k univerzálnímu sdělení, k jakési „metaformě“ hmoty.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A

Mgr.art Helena Lukášová, ArtD.

V Brně dne 4. 5. 2010